

Supremum Signaturae Apostolicae Tribunal

Decretum definitivum

N. 47082/12 CA

Suspensionis

Rev.dus [X] – Congregatio pro Clericis

In nomine Domini. Amen.

Francisco PP. feliciter regnante, Pontificatus sui anno II, die XXIV iunii MMXIV, Supremum Signaturae Apostolicae Tribunal, videntibus Em.mis ac Rev.mis D.nis Raimundo Leone Card. Burke, *Praefecto et Ponente*, Ioanne Card. Lajolo, Paulo Card. Sardi et Iosepho Card. Versaldi, atque Exc.mo et Rev.mo Philippo Iannone, O.Carm., intervenientibus Cl.mo [Y], utpote Patrono Recurrentis, Cl.ma [W], tamquam Patrona Congregationis pro Clericis, atque Rev.do [Z] Promotore Iustitiae Substituto, in causa, de qua supra, hoc definitivum tulit decretum.

1. – **Facti species.** – In causa de qua supra, die 26 iunii 2013 Em.mus Praefectus H.S.T. in Congressu statuit: Recursum contra decisionem a Congregatione pro Clericis die 3 iulii 2012 latam non esse admittendum et facto non admitti ad disceptationem coram Em.mis et Exc.mis H.S.T. Iudicibus, quippe qui manifeste quovis caret fundamento.

Contra hoc decretum, Cl.mus [Y], Patronus Rev.di Recurrentis, die 24 septembris 2013 recursum ad Em.mos Exc.mosque Iudices H.S.T. interposuit et argumenta propria illustravit. Rite notificata, Patrona Congregationis die 18 octobris 2013 declaravit se nihil

addendum habere memoriali ante Congressum exhibito.

Recepto voto Rev.di Promotoris Iustitiae Substituti, nunc huic dubio respondendum est: «*An decretum ab Em.mo Praefecto in Congressu diei 26 iunii 2013 latum, in casu, reformandum sit*».

2. – **In iure et in facto.** – *Praemissum* – Argumenta de merito decreti a Rev.mo Delegato Episcopi [A] die 2 decembris 2011 lati, quae Cl.mus Rev.di Recurrentis Patronus in suo memoriali diei 15 februarii 2013 perfuse obtulit et ad quae in suo memoriali diei 24 septembris 2013 remisit, minime responsionem ad dubium in casu respiciunt, quia Congregatio pro Clericis meritum praefati decreti non tractavit, sed solummodo ob defectum praesuppositi recursum reiecit, eo quod idem recursus a Cl.mo D.no [V], avvocato civili, nullo mandato exhibito, propositus erat.

Argumenta de defectu praesuppositi – Evidenter tempore exhibitionis recursus apud Congregationem pro Clericis Cl.mus [V] mandato scripto omnino carebat. Immo, usque ad hodiernum diem Cl.mus Rev.di Recurrentis apud H.S.T. Patronus illud mandatum haudquam exhibuit nec ullum argumentum ad collationem eiusdem mandati ad normam iuris demonstrandam.

Idem Cl.mus Patronus in primis arguit pro sic dicto mandato Cl.mo [V] implicite collato, quia Rev.mus Delegatus Episcopi [A] in decreto diei 2 decembris 2011 defectum mandati procuratoris non excepit. Quo autem in decreto reiciebatur remonstratio et recursus hierarchicus nondum inceptus erat. Interponens vero recursum apud Congregationem, Cl.mus [V] coram ea mandatum authenticum exhibere debuisset (cf. ex analogia, can. 1484, § 1). Rev.dus Recurrens utique contendit quod Cl.mus [V] eius nomine recursum hierarchicum recte interposuit, sed praxis agnita ac recepta postulat mandatum explicitum seu scriptum a mandatario subsignatum.

Cl.mus Rev.di Recurrentis apud H.S.T. Patronus tum deducit ex norma can. 1484, § 2, quod Congregatio obligatione recursum sine mandato exhibitum accipiendi constricta erat ad “iuris ... extinctionem impediendam”. Quidquid est de applicatione huius normae de processu iudiciali ad processum administrativum hierarchicum, non agitur in illo canone de obligatione sed solummodo de facultate iudicis. Etiam animadvertendum est exhibitionem proprii mandati

ad procuratorem in iure canonico, uti ad procuratores in pluribus legislationibus etiam civilibus, pertinere, et Cl.mum [V] in hoc aperte negligentem fuisse. Qui munus procuratoris apud Dicasteria Curiae Romanae sibi vindicat, evidenter curare debet ut requisita ad munus rite adimplendum cognoscat.

Instat dein Cl.mus Rev.di Recurrentis Patronus, asserens Congregationem recursum hierarchicum nomine alieno sine mandato procuratorio accipere debuisse, ut defensio Rev.di Recurrentis salva maneret. In casu autem non agitur de possibilitate sese defendendi ei in examine recursus hierarchici concedenda, sed de quaestione praevia, scilicet de huiusmodi recursu sine mandato procuratorio ad examen admittendo.

Idem Patronus, ceterum, frustra praescripta cann. 1481, §§ 2-3, 1484, § 2 et 1738 invocat. Nam cann. 1481, §§ 2-3 et 1484, § 2 respiciunt processum iudicalem in causis poenalibus vel bonum publicum respicientibus, dum propria norma relate ad recursum hierarchicum seu can. 1738 tantummodo partis recurrentis ius agnoscit adhibendi advocatum, utique ad normam iuris constituendum, et facultatem, non autem obligationem, Superioris hierarchici advocatum pro recurrente ex officio constituendi. Congregatio hac facultate non utens, utique non violat legem. Est insuper contra rationem asserere quod Dicasteria Curiae Romanae recursum hierarchicum nomine alieno sine authentico mandato procuratorio ab avvocato civili propositum ad examen atque, immo, eundem advocatum ad interveniendum in examine recursus admittere deberent.

Frustra tandem Cl.mus Rev.di Recurrentis Patronus contendit recursum Rev.di Recurrentis apud H.S.T. defectum mandati penes Congregationem pro Clericis sanavisse. Quo cum argumento Cl.mus Patronus plane admittit defectum mandati procuratorii coram Congregatione, dum huius Signaturae Apostolicae tantum est videre de asserta illegitimitate eius decisionis. Clare impugnatum decretum H.S.T. in Congressu latum declarat Cl.mum advocatum civilem nullum mandatum apud Congregationem exhibuisse et Cl.mus Rev.di Recurrentis coram H.S.T. Patronus exemplar mandati illi avvocato civili ad agendum coram Congregatione dati apud H.S.T. haudquaquam exhibuit.

3. – **Conclusio.** – In Omnibus in iure et in facto aequae rimatis, infrascripti Patres pro Tribunali sedentes ac solum Deum prae ocu-

lis habentes, dubio proposito respondendum esse decreverunt atque respondent:

Decretum H.S.T. diei 26 iunii 2013 confirmari seu recursum admittendum non esse ad disceptationem utpote manifeste carentem fundamento.

Pro expensis processualibus cautio in arca H.S.T. deposita retineatur. Recurrens suo Cl.mo Patrono atque Auctoritas ecclesiastica suae Cl.mae Patronae congruum solvant honorarium.

Hoc definitivum decretum cum omnibus quorum interest communicandum et executioni mandandum decernimus, ad omnes iuris effectus.

Datum Romae, e sede Supremi Signaturae Apostolicae Tribunalis, die XXIV iunii MMXIV.

Raimundus Leo Card. Burke, *Praefectus et Ponens*
Ioannes Card. LAJOLO
Paulus Card. SARDI
Iosephus Card. VERSALDI
+ Philippus IANNONE, O. Carm.
